

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	4110011064
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4110011064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenej A. G. , pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej A. G. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. júna 2012, sp. zn. 3 To 64/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej A. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 21. júna 2011, sp. zn. 6 T 133/2010, bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4 T 26/ 2008, zo dňa 28. apríla 2008, právoplatného toho istého dňa, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v tomto výroku o vine svoj podklad a

obvinená A. G., rod. F. (predtým O.), bola uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/ a 2/ ako dokonaného trestného činu a v bode 3/ v štádiu pokusu, a to na tom skutkovom základe, že:

1/ v K. v presne nezistenom čase v letných mesiacoch roku 2007 do 12.07.2007 pod zámienkou výhodnej kúpy nehnuteľností - bytov v meste K. po tzv. neplatičoch, ktoré sa mali dražiť v rámci aukcie na Mestskom úrade Nitra, postupne vylákala od poškodeného X. B. sumu vo výške 2 700 000,- Sk (89 623,58 €), od poškodeného Q. J. v hotovosti sumu vo výške 1 900 000,- Sk (63 068,45 €) a následne bezhotovostným prevodom sumu vo výške 800 000,- Sk (26 555,14 €), od poškodeného Q. W. sumu vo výške 2 800 000,- Sk (92 942,97 €), t.j. peniaze v celkovej výške 8 200 000,- Sk (272 190,13 €), pričom im odovzdala ňou sfaľované príjmové pokladničné doklady opatrené razítkom Mestského úradu Nitra a zároveň dňa 31.08.2007 na Notárskom úrade JUDr. R. S. v K. na V. č. X uzavrela s Q. W., ktorý bol poverený konať v uvedenej veci, Zmluvu o pôžičke vo forme Notárskej zápisnice s exekučným titulom splatnú do 03.09.2007 vedenú pod č. N XX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, pričom

prevzaté peniaze poskytnuté poškodenými X. B., Q. J. a Q. W. na vyššie uvedený účel týmto do stanoveného termínu nevrátila a taktiež kúpu nehnuteľností v sľúbenom termíne do konca septembra 2007 nezabezpečila a tieto použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodeným X. B., Q. J. a Q. W. celkovú škodu vo výške 8 200 000,- Sk (272 190,13 €),

2/ dňa 15.10.2007 v čase po 15.45 hod. v K. pred Mestským úradom vylákala od Mgr. Q. Y. peniaze vo výške 560 000,- Sk s tým, že v ponukovom konaní Mesta Nitra dňa 24.10.2007 zabezpečí pre neho dvojizbový byt v K. na ul. I. A. Z. č. XX, predložila mu ňou sfaľované príjmové doklady č. XXX-M/XX, č. XXX-M/XX-XX zo dňa 15.10.2007 o tom, že Mestský úrad v Nitre prijal od Mgr. Q. Y. sumu 218 500,- Sk ako zaplatený dlh po neplatičoch a sumu vo výške 21 000,- Sk za odkúpenie bytu do osobného vlastníctva, tiež uvádzala poškodenému, že obnos vo výške 320 500,- Sk je určený ako provízia pre ľudí zabezpečujúcich predaj tohto bytu, avšak predmetom ponukového konania v tento deň bola na uvedenej adrese garsónka, ktorej cena nemohla byť nižšia ako bola východisková cena vo vyhlásenom ponukovom konaní a až jeho víťaz uhrádzal kúpnu cenu pri podpise kúpnej zmluvy, pričom obžalovaná prevzaté peniaze vo výške 560 000,- Sk od Mgr. Q. Y. použila pre svoju potrebu k jeho škode,

3/ dňa 16.10.2007 v čase asi o 9.10 hod. v K., pred Mestským úradom sa pokúsila vylákať od Mgr. Q. Y. peniaze vo výške 750 000,- Sk s tým, že v ponukovom konaní Mesta Nitra dňa 24.10.2007 zabezpečí pre neho trojizbový byt v K. na B. ulici č. XX, tvrdila, že obnos 452 000,- Sk predstavujúci sumu na zaplatenie dlhu po neplatičoch a za odkúpenie bytu je potrebné uhradiť ešte v tento deň, peniaze vo výške 298 000,- Sk ako províziu pre ľudí zabezpečujúcich predaj tohto bytu môže uhradiť následne, poskytla mu 20 000,- Sk na kauciu, neskôr poškodenému telefonovala, že zohnala a za neho vložila na Mestskom úrade v Nitre obnos vo výške 452 000,- Sk, ale túto sumu požadovala vyplatiť od Mgr. Q. Y. ihneď, kedy mu predloží notársky overené prehlásenie ohľadne ňou prevzatých peňazí za obidva byty, avšak na parkovisku pred OC Centro Nitra bola v čase po 20.00 hodine zadržaná políciou, pričom tento byt nebol predmetom predaja vo vyhlásenom danom ponukovom konaní a konaním obžalovanej mohla byť spôsobená poškodením Mgr. Q. Y. škoda vo výške 750 000,- Sk.

Okresný súd uložil obvinenej A. G. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bola obvinená na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenej skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 2. apríla 2009, sp. zn. 6 T 166/2008, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. januára 2010, sp. zn. 3 To 34/2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenej ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenej povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenej uložil povinnosť nahradiť poškodenému Mgr. Q. Y. škodu vo výške 17 924,72 eur (540 000 Sk).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených X. B., Q. J. a Q. W. odkázal s nárokmi na náhradu škody

na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená proti všetkým výrokom odvolanie. Krajský súd v Nitre na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“, a dospel k záveru, že odvolanie obvinenej je čiastočne dôvodné.

Podľa odvolacieho súdu bola vina obvinenej preukázaná vykonanými dôkazmi, pričom sa obvinená vo svojej výpovedi čiastočne priznala. Rovnako súd považoval za správne ustálenú aj celkovú výšku spôsobenej škody a kvalifikovanie spáchaného skutku, ako obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Odvolací súd však zistil pochybenie pri ukladaní trestu, keď súd prvého stupňa neprihliadol na žiadnu poľahčujúcu okolnosť, i keď obvinená pred spáchaním skutku viedla riadny život. Krajský súd preto pri ukladaní trestu zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., ako i použil zmierňujúce ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., nakoľko pôvodný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia by bol pre obvinenú neprimerane prísny.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. obvinenej A. G. uložil spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola obvinená na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd zrušil výrok o treste uložený obvinenej rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 2. apríla 2009, sp. zn. 6 T 166/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. júna 2012, sp. zn. 3 To 54/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená A. G. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinená namietla porušenie práva na obhajobu, nakoľko je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné vo výroku o vine a škode, keďže odvolací súd len odkázal na správny postup okresného súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami. Následne dovolateľka poukázala na vyhodnotenie vykonaných dôkazov, resp. ich absenciu, ako aj na nesprávne vyčíslenú výšku škody, pretože časť peňazí bola vrátená pred vznesením obvinenia. S ohľadom na tieto skutočnosti považovala uložený trest v trvaní 13 rokov za nespravodlivý.

V ďalšej časti svojho podania obvinená poukázala na súbežné vedenie trestných stíhaní za jednotlivé dielčie skutky, pričom niektoré konania boli zastavené v prípravnom konaní. Nakoľko súčasťou spisov v zastavených veciach boli dôkazy svedčiace v prospech obvinenej a obhajoba ich nemohla použiť v tomto konaní, bolo porušené jej právo na obhajobu. Podľa obvinenej bolo porušené právo na obhajobu aj tým, že obhajoba nemala možnosť preukázať, že v iných prípadoch sa jednalo o riadny obchodno-

právny vzťah, súd nereagoval na záverečný návrh obvinenej zo dňa 7. mája 2011 a z dôvodu viacerých konaní súbežne vedených proti obvinenej súd v každom konaní použil tzv. asperačnú zásadu.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolateľka uviedla, že súd pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne určenej výšky škody, ktorá bola preukázaná len vo výške 5 800 000 Sk, pričom neprihliadol na mimoriadne okolnosti prípadu a akceptoval dvojité použitie asperácie. Nakoľko konaním obvinenej nebola spôsobená škoda presahujúca 10 000 000 Sk, súdy nesprávne použili trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 221 ods. 4 Tr. zák. a zároveň uložili trest za použitia asperačnej zásady. Zákonná základná sadzba mala byť vo výmere 5 rokov až 15 rokov, pričom spravodlivým trestom by bol len trest vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené najvyššiemu súdu navrhla, aby vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru porušený zákon, a preto napadnutý rozsudok zrušil. Zrušil aj všetky výroky a rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, krajskému súdu prikázal, aby vec znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Súčasne zrušil nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, obvinenú nevzal do väzby a ihneď prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou A. G. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Nitre, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Nitra, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinená poukazuje na dôvody uvedené v podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

Obvinená namietla, že konaním okresného súdu, ako i krajského súdu, bolo porušené jej právo na obhajobu.

V súvislosti s namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia dovolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že okresný súd mal vinu obvinenej jednoznačne preukázanú, a to svedeckými výpoveďami poškodených, celého radu svedkov, ako aj listinnými dôkazmi. V odôvodnení svojho rozsudku podrobne rozviedol, ktoré dôkazy považoval za presvedčivé a ktoré naopak za účelové. Rovnako sa súd vysporiadal s výškou škody v sume 8 200 000 Sk, ktorej prevzatie obvinená potvrdila v notárskej zápisnici spísanej na notárskom úrade JUDr. R. S.. Okresný súd pritom venoval značnú pozornosť aj faktu, že určitá časť peňazí bola obvinenou vrátená, pričom dospel k záveru, že táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie konania obvinenej ako obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Uvedené skutočnosti mal za preukázané aj krajský súd, ktorý na vykonané dôkazy poukázal na strane 5 svojho rozhodnutia. Nie je preto v súlade so skutočnosťou tvrdenie obvinenej, že súdy nižšieho stupňa sa nevysporiadali so všetkými rozhodnými okolnosťami potrebnými pre správne rozhodnutie o výrokoch

o vine a treste.

V rozpore so skutkovým stavom je aj námietka, že okresný súd sa nevysporiadal so záverečným návrhom obvinenej, podaným prostredníctvom obhajcu dňa 7. mája 2011. Obvinená v záverečnom návrhu spochybnila výšku spôsobenej škody, poukázala na vrátenie časti peňažných prostriedkov, nepravdivé výpovede poškodeného Q. W., prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností, splnenie podmienok na použitie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák., upustenia od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nitra, za ktoré bol obvinenej uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 8 mesiacov a uloženia trestu v rámci trestnej sadzby určenej v rozmedzí 5 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. S uvedenými skutočnosťami sa v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysporiadal už okresný súd. Následne odvolací súd zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku o treste, nakoľko súd prvého stupňa neprihliadol na poľahčujúce okolnosti, pričom obvinenej znížil trest za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Rovnako nie sú opodstatnené tvrdenia obvinenej, že nemohla uplatniť dôkazy zaevidované v iných spisoch, ani preukázať, že sa v iných prípadoch jednalo o obchodno-právny vzťah. Navrhovanie dôkazov patrí medzi základné práva obvineného, avšak je len na úvahe súdu, vykonanie ktorých dôkazov vyhodnotí ako opodstatnené a potrebné pre zistenie skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno vyvodzovať zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne, že vykonané dôkazy súd nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Najvyšší súd len dodáva, že v danom prípade rozhodne nemožno hovoriť o porušení práva na obhajobu. Obvinená mala obhajcu od začatia trestného stíhania, a to počas celého prípravného konania, ako aj v konaní pred súdmi.

Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.). V prípade, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, potom je splnená táto podmienka dovolania spravidla vtedy, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nie je daný.

Pokiaľ sa jedná o výšku uloženého trestu, aj najvyšší súd dospel k záveru, že tento bol uložený správne, nakoľko obvinená svojim konaním spôsobila škodu veľkého rozsahu, čím naplnila kvalifikovanú skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s trestnou sadzbou v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov. Na kvalifikovanie skutku nemalo vplyv vrátenie časti peňazí poškodeným.

V tejto súvislosti najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že aj keby spôsobená škoda bola vo výške 5

800 000 Sk, ako uvádza obvinená, nemalo by to vplyv na kvalifikovanie konania obvinenej podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou veľkého rozsahu sa rozumie päťstónásobok škody malej, čo v čase spáchania skutkov predstavovalo sumu 4 000 000 Sk.

Nakoľko obvinená spáchala predmetné skutky, ako čiastkové útoky, pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu vo vzťahu ku skutkom, za ktoré bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 28. apríla 2008, právoplatného v ten istý deň, sp. zn. 4 T 26/2008, ktorý bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 2. apríla 2009, právoplatným 19. januára 2010, sp. zn. 6 T 166/2008, a zároveň sa daných skutkov dopustila skôr ako bola Okresným súdom Nitra odsúdená za skutky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 166/2008, súdy nižšieho stupňa správne ukladali spoločný a súhrnný trest za použitia asperačnej zásady. Súdy pritom použili tzv. asperačnú zásadu len raz, keď na jej základe upravili trestnú sadzbu ustanovenú v § 221 ods. 4 Tr. zák. na rozmedzie 15 rokov až 20 rokov. Zároveň krajský súd uložil obvinenej trest pod dolnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby za použitia tzv. zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu je vzhľadom na osobu páchatelky, rozsahu trestnej činnosti a možnosti prevýchovy obvinenej dostatočný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. teda nie je daný.

Napriek tomu, že obvinená nešpecifikovala v čom vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z obsahu dovolania vyplýva, že napáda nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností, prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní, môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinená A. G. spáchala skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., zo

spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinenej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej A. G. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.